

Ewangelizacja

O co w tym chodzi?

Droga małego ewangelizatora ;)

Warsztaty ewangelizacyjne: **11 maja 2013 r.**

*Ks. Tomek Moch,
Diecezjalna Diakonia Ewangelizacji
Ruchu Światło-Życie
Archidiecezja Warszawska*

C: Świadectwo w ewangelizacji

Po co ewangelizować?

„Bo my nie możemy
nie mówić tego,
cośmy widzieli i słyszeli”

Dz 4, 20

spotkałem → mówię

nie mówię → nie spotkałem
????????????

Czy naprawdę **spotkałeś** Jezusa?

DEMOTYWATORY.PL

Od kiedy pozwoliłem mu się
wprowadzić...

moje życie nabrało sensu.

JEZUS:

- **OCALE** mnie od śmierci, **POWOŁUJE** do Życia
- zabiera strach, **nie muszę się bać**
- **wyzwolił** mnie z grzechu
- **prowadzi mnie**, pokazuje właściwą drogę
- napełnia mnie **RADOŚCIĄ**

- przychodzi z nadzieją
- jest Bogiem, któremu na mnie zależy
- jest obecny i **DZIAŁA** konkretnie w moim życiu
- jest obok mnie, **DAJE MI SIŁĘ** i mnie wspiera

**Głosić Jezusa:
to mówić o tym,
KOGO znam
i o tym, co już jest**

/Ks. Franciszek Blachnicki/

Czy ty w to wierzysz?

Czy naprawdę tego doświadczasz?

- *A jakie masz doświadczenie Boga w ostatnim czasie?*
 - *Czy i jak Go spotykasz?*
 - *Kim dla ciebie dzisiaj jest?*

„Ludzie,

- choćbyśmy nie głosili im Ewangelii -
będą mogli zbawić się na innych
drogach, dzięki miłosierdziu Bożemu, ale

**czy my sami możemy się zbawić, jeśli
zaniechamy jej głoszenia**

z powodu gnuśności, lęku, wstydzienia się
Ewangelii – jak pisał św. Paweł – lub
kierowania się fałszywymi poglądami?”

Paweł VI, *Evangelii nuntiandi*, n. 80

„Absolutna nadrzędność zadania ewangelizacji dla dzisiejszego Kościoła”

**„Kościół jest dla
ewangelizacji”**

*LINEAMENTA – Nowa Ewangelizacja dla przekazu wiary chrześcijańskiej,
Watykan 2011.*

„W ewangelizacji chodzi (...) o doprowadzenie do egzystencjalnego spotkania z rzeczywistością, czyli z żywą osobą Chrystusa Zbawiciela”. /ks. F. Blachnicki/

„Głoszenie Ewangelii nie jest przekonywaniem, ale dawaniem świadectwa o rzeczywistości, która już JEST”.

- W jakiej ty żyjesz rzeczywistości?
- Czy Jezus Chrystus jest Twoją rzeczywistością?
- A może jest tylko alternatywą, z której korzystasz, gdy ci to pasuje lub do której się uciekasz, kiedy masz problem?
- Czym żyjesz? O co się troszczysz?
- Czym się przejmujesz? I czy to przejmuje kontrolę nad tobą?
- Czego się najbardziej obawiasz? Dlaczego?
- Jakie jest twoje życie?

Ewangelizacja jest głoszeniem Życia,
ponieważ jest następstwem poznania
prawdziwego Życia – Jezusa
Chrystusa,
którego uczyniłem swoim życiem

Ewangelizacja to styl życia

Na czym ten *styl życia* polega? Jak wygląda?

Głosić Chrystusa może ten, w kim On ŻYJE

Duch Święty „stylem życia” ewangelizatora

- O kształcie życia ewangelizatora decyduje Duch Święty, gdyż to On kieruje ewangelizacją, ma prymat w planowaniu i przebiegu ewangelizacji
- „Wszyscy, którzy zostali powołani do głoszenia Ewangelii, winni całkowicie **podporządkować** swoje działanie **kierownictwu Ducha Świętego**, jak w początkach Kościoła, tak i dzisiaj działa w każdym głosicielu Ewangelii, jeśli tylko poddaje się on jego kierownictwu”

(Ewangelii nuntiandi, nr 65)

Wspólnota w ewangelizacji

- „Problem bezowocności dzisiejszej ewangelizacji, współczesnej katechezy, jest problemem eklezjologicznym” **Dlaczego?**
(Wprowadzenie w: *Lineamenta*, s. 10)
- „Obowiązek ewangelizacji należy uważać za łaskę i właściwe powołanie Kościoła; wyraża on najprawdziwszą jego właściwość; **Kościół jest dla ewangelizacji**” (*Evangelii nuntiandi*, 3)
- **musimy na nowo głosić Chrystusa we wspólnotach, jeszcze raz, żywego, takiego, którego doświadczamy, nie tylko takiego, który zadziałał w naszym życiu kilka lat temu, ale takiego, którego znamy, z którym żyjemy na co dzień, który działa DZIŚ !!!**

bo ewangelizacja jest super!

Na spotkaniach we wspólnotach,
powinniśmy skupić się na świadectwie i
pokazać sobą,
że ewangelizacja oprócz tego że jest
obowiązkiem – jest super, i jest niekiedy
niezłą zabawą, a na pewno sposobem na
życie.

Nie powinniśmy zanudzać suchą teorią
„czym jest ewangelizacja”.

TRZEBA NA NOWO
ROZBUDZIĆ W NAS
DUCHA EWANGELIZACJI

2Tm 1, 6-8

ŚWIADECTWO w ewangelizacji

Świadectwo życia

„Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 16)

„Sam przykład chrześcijańskiego życia i dobre uczynki spełniane w duchu nadprzyrodzonym mają już siłę pociągania ludzi do wiary i do Boga.”

KKK 2044

Świadectwo słowa

„Nawet najpiękniejsze świadectwo przestanie wreszcie kiedyś oddziaływać bez objaśnienia, podbudowania i rozwinięcia go przez jasne

i niedwuznaczne wieszczanie Pana Jezusa.

To właśnie chciał wyrazić Święty Piotr w słowach:

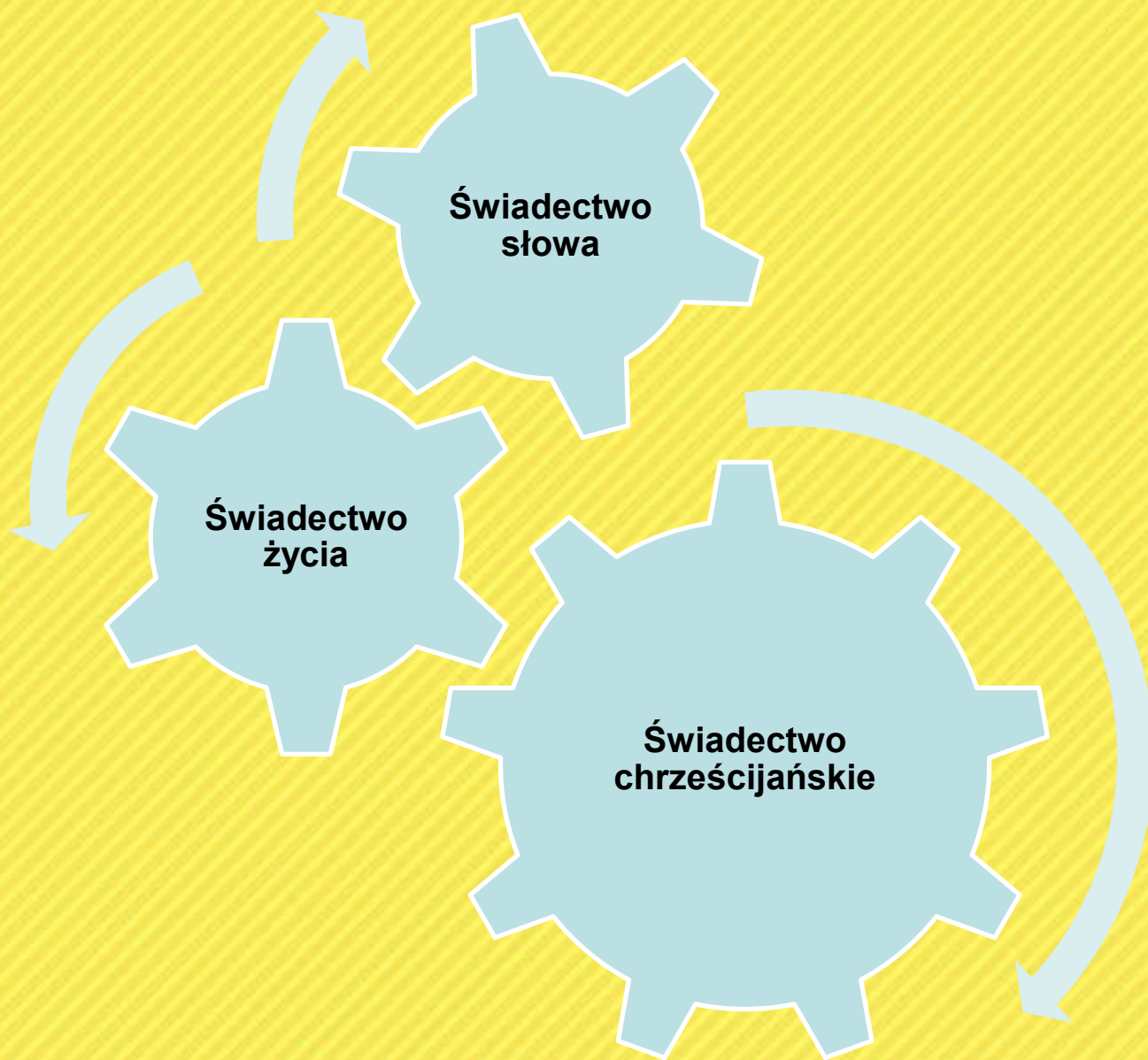
„bądźcie zawsze gotowi do uzasadnienia tej nadziei, która w was jest”. Dlatego Dobra Nowina obwieszczona przez świadectwo życia, musi być wcześniej czy później obwieszczona także słowem życia” (Paweł VI, EN 22)

Dz 22, 1-21

Dz 26, 1-32

DLACZEGO ŚWIADECTWO?

- polecenie Boże
- nie można tego podważyć
- angażuje emocje
- można odnieść do życia rozmówcy
- mówi o praktyce, a nie teorii
- osobiste

Cztery części świadectwa

1. **Jaki byłem** i jak bardzo potrzebowałem zbawienia.
Akcent kładziemy na życie z dala od Pana – sposób życia i konsekwencje
2. **Osobiste spotkanie z Jezusem** – jak ułożył On drogę, aby nas spotkać; kiedy, jakie okoliczności, kto mi w tym dopomógł; jak przyjęliśmy zbawienie Jezusa
3. **Przemiana** wszystkiego w Jezusie; owoce spotkania z Jezusem
4. **Zachęta** – Pan może tego dokonać w tobie

Cechy charakterystyczne świadectwa:

RKC

Radosne

Radość jest pierwszym znakiem tego, kto znalazł ukryty skarb. Nie chodzi o radość biorącą się z braku problemów, lecz o „radość w Panu, która jest naszą ostoją” (Ne 8,10).

Krótkie (3-5 minut)

Nie trzeba wyolbrzymiać ani naszego grzechu, ani zbawczego dzieła Bożego wyszukując cuda czy powiększając czyny

Chrystocentryczne

Nie koncentruj się na tym kto je wygłasza, aby inni go podziwiali, lecz na Jezusie i Jego dziele.

«Człowiek naszych czasów chętniej słucha świadków aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami» — napisał Paweł VI w EN.

Napisz swoje świadectwo według wzoru:

1. Co odegrało w twoim życiu główną rolę przed nawróceniem? Co tobą kierowało?
2. Co skłoniło cię do tego, aby otworzyć się na Pana Jezusa i uwierzyć w Niego?
3. Jak doszło do tego, że uczyniłeś krok wiary w kierunku Jezusa?
4. Jak konkretnie wyglądały twoje kroki w kierunku Jezusa Chrystusa?
5. Jak zmieniło się twoje życie po tym, jak zaufałeś Jezusowi?
6. Jakie inne zmiany w twoim życiu dała ci wiara w Jezusa Chrystusa?
7. Zachęta dla innych

